

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. M. C., G.**, zast. JUDr. M. P., advokátom, so sídlom D., proti žalovanému: **Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave**, Limbová 6, Trnava, zast. spoločnosťou Z. - A. K. S., so sídlom L., za ktorú koná JUDr. D. Z., advokátka, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. RÚVZ/2008/01667/6 zo dňa 15. augusta 2008 a č. sp. RÚVZ/2008/02401/6 zo dňa 15. augusta 2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/127/2008 – 127 zo dňa 08. októbra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/127/2008 – 127 zo dňa 08. októbra 2009, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd v Trnave zrušil napadnuté rozhodnutia žalovaného č. sp. RÚVZ/2008/01667/6 zo dňa 15.08.2008 a č. sp. RÚVZ/2008/02401/6 zo dňa 15.08.2008 a prvostupňové rozhodnutia č. sp. RÚVZ/2008/01667/2 zo dňa 15.05.2008 a č. sp. RÚVZ/2008/02401/2 zo dňa 16.05.2008 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“). O trovách konania prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 302,54 €.

V odôvodnení rozsudku v súvislosti s včasnosťou podania žaloby krajský súd uviedol, že keďže posledný deň lehoty, 26.10.2008 pripadol na nedeľu, v zmysle § 57 ods. 2 veta druhá O. s. p. bol posledným dňom lehoty deň 27.10.2008, ktorý pripadol na pondelok. V danom prípade bola žaloba podaná v posledný deň lehoty na pošte, bola adresovaná súdu, a preto bola podaná včas.

Krajský súd ďalej s poukazom na § 250d O. s. p. uviedol, že podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, pod pojmom „spisy žalovaného správneho orgánu“ treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny materiál správneho orgánu v danej veci, včítane originálu dokladov o doručení rozhodnutí. Nepredloženie takéhoto spisu je dôvodom na zrušenie rozhodnutia pre nepreskúmateľnosť. V danom prípade žalovaný na výzvu súdu predložil spisový materiál len v kópii bez žurnalizácie. Už samotná táto skutočnosť je dôvodom pre zrušenie napadnutých rozhodnutí pre nepreskúmateľnosť.

Taktiež krajský súd uviedol, že z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva a nebolo to sporné ani medzi účastníkmi konania, že žalovaný viedol v r. 2005 voči žalobcovi dve disciplinárne konania, ktoré neboli do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu nijakým spôsobom ukončené. Každé začaté správne konanie pred správnym orgánom musí byť nejakým zákonným spôsobom administratívne skončené. Správne konanie nemôže byť ukončené spôsobom „do stratena“, tak ako to urobil v danom prípade žalovaný, a preto jeho povinnosťou bude disciplinárne konania začaté proti žalobcovi dokončiť spôsobom v zmysle § 165e ods. 3 zák. č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V súvislosti s konaniami, ktoré vyústili do vydania napadnutých rozhodnutí, krajský súd uviedol, že žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa sa v konaní

dopustili závažného procesného pochybenia, ktoré malo za následok vadné rozhodnutie vo veci. Šlo predovšetkým o skutočnosť, že rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa boli vydané skôr, ako bolo vo veci uskutočnené ústne prerokovanie, a to tak vo veci odvolania predstaveného, ako aj vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, čo mal súd za preukázané zo skutočnosti, že ústne prerokovanie v uvedených veciach bolo nariadené na deň 20.05.2008, kým rozhodnutie o odvolaní z funkcie odborný radca – predstavený, vedúci osobného úradu bolo vydané dňa 15.05.2008 a rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bola vydané dňa 16.05.2008.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a zastavenia konania o žalobe na preskúmanie zákonnosti správnych rozhodnutí. V odvolaní uviedol, že krajský súd nedostatočne preskúmal splnenie podmienok konania, najmä pasívnu legitímáciu žalovaného, čo malo za následok nesprávny postup súdu, ako aj to, že krajský súd pri hodnotení výsledkov dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, čo spôsobilo nesprávne rozhodnutie vo veci.

Poukazujúc na jednotlivé ustanovenia zákona o štátnej službe žalovaný uviedol, že orgánom príslušným na konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru je vedúci úradu, čo znamená, že žalobca mala smerovať proti vedúcej služobného úradu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave, ako správne orgánu, ktorý vydal rozhodnutia v tejto veci a rozhodol v poslednom stupni, a nie proti Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave; žaloba smerovala proti nesprávne subjektu, t.j. proti subjektu, ktorý v tomto konaní nemá pasívnu legitímáciu. Na túto skutočnosť mal krajský súd prihliadnuť pri skúmaní splnenia podmienok a mal konanie zastaviť v zmysle § 104 ods. 1 O. s. p., nakoľko šlo o taký nedostatok konania, ktorý nebolo možné odstrániť.

Ďalej žalovaný uviedol, že krajský súd nesprávne posúdil splnenie podmienky podľa § 250b ods. 1 O. s. p., a to včasnosť podania žaloby. Táto lehota má, podľa názoru žalovaného, charakter hmotnoprávnej lehoty, vzhľadom na osobitosť konania v rámci správneho súdnictva ju nemožno považovať za procesnú lehotu, ktorá má obdobný

charakter ako procesné lehoty uvedené v O. s. p. v rámci konania v prvom stupni a konania o opravných prostriedkoch na všeobecných súdoch, nakoľko v tomto prípade nejde o pokračovanie správneho konania, ale o osobitné a špecifické konanie v správnom súdnictve, ktoré nie je pokračovaním správneho konania, ani nemá charakter konania o opravných prostriedkoch. Uplynutím lehoty uvedenej v § 250b ods. 1 O. s. p. dôjde k zániku práva fyzickej osoby domáhať sa určenia nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, čo znamená, že táto lehota má typické znaky hmotnoprávných lehôt, t.j. s jej plynutím je spojený inštitút premlčania alebo preklúzie práva.

V súvislosti so skončením disciplinárnych konaní podľa § 165e ods. 3 zákona o štátnej službe žalovaný uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, aký majú vplyv tieto neskončené konania vplyv na rozhodnutie krajského súdu o žalobe, najmä nebolo vôbec jasné, ako tieto skutočnosti vplývajú na posúdenie zákonnosti rozhodnutí napadnutých žalobcom. Podľa názoru žalovaného, krajský súd v odôvodnení v zásade iba skonštatoval, že zo spisového materiálu vyplýva, že boli voči žalobcovu v roku 2005 vedené dve disciplinárne konania, ktoré neboli do dňa súdneho rozhodnutia skončené. Krajský súd však vôbec neuviedol, aký je podľa jeho názoru súvis týchto konaní sa rozhodnutiami napadnutými žalobcom, ani ako túto skutočnosť právne posúdil a aký urobil právny záver, pričom rozhodnutie krajského súdu žalovaný považoval z tohto dôvodu za nezrozumiteľné a jeho odôvodnenie nepresvedčivé.

V tejto súvislosti žalovaný ďalej uviedol, že krajským súdom uvádzané skutočnosti, najmä to, že disciplinárne konania z roku 2005 neboli ukončené, nie je v súlade s dokumentáciou súdu predloženou, ako ani v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o štátnej službe v znení účinnom do 30.06.2006. Zo spisového materiálu je zrejmé, že disciplinárne konanie vedené z dôvodu nesplnenia uložených pracovných úloh k 03.05.2005, na základe ktorého bolo vydané disciplinárne opatrenie – odvolanie predstaveného dňa 27.07.2005 začalo dňa 20.06.2005 („disciplinárne konanie 1“) a disciplinárne konanie vedené z dôvodu nesplnenie uložených pracovných úloh k 15.08.2005, na základe ktorého bolo vydané disciplinárne opatrenie – prepustenie zo stálej štátnej služby dňa 24.11.2005, začalo dňa 10.10.2005 („disciplinárne konanie 2“).

Žalovaný uviedol, že v „disciplinárnom konaní 1“ mu bolo rozhodnutie odvolacej disciplinárnej komisie Úradu verejného zdravotníctva SR zo dňa 03.05.2006, ktorým sa na základe opakovaného odvolania žalobcu táto vec vrátila na nové konanie na Regionálny úrad verejného zdravotníctva, doručené až dňa 30.05.2006, t.j. až po uplynutí lehoty podľa § 126b ods. 7 zákona o štátnej službe v znení účinnom do 30.06.2006, z čoho vyplýva, že nebolo možné v disciplinárnom konaní ďalej pokračovať z dôvodu, že dňa 03.05.2006 uplynula jednoročná prekluzívna lehota. Tým, že rozhodnutie o odvolaní predstaveného prijaté v „disciplinárnom konaní 1“ nenadobudlo v tejto lehote právoplatnosť, dňom 03.05.2006 vznikla zákonná prekážka vo veci ďalej konať.

V súvislosti s „disciplinárnym konaním 2“ žalovaný uviedol, že odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu uloženému v tomto konaní bolo dňa 09.01.2006 postúpené odvolacej komisii Úradu verejného zdravotníctva SR, ktorý listom zo dňa 12.10.2006 listom požiadal vedúcu služobného úradu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ministerstvo“), na ktoré podľa § 40c ods. 2 zák. č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy prešli práva a povinnosti Úradu pre štátnu službu, o zriadenie odvolacej disciplinárnej komisie v predmetnej veci. Vedúci služobného úradu ministerstva dňa 07.02.2007 zriadil odvolaciu disciplinárnu komisiu. Podľa stanoviska ministerstva zo dňa 20.02.2008 dňom zrušenia Úradu pre štátnu službu mali prejsť práva a povinnosti tohto orgánu na ministerstvo, avšak práva a povinnosti, ktoré mal tento orgán do 31.05.2006 už od 01.06.2006 nie sú v právnych predpisoch upravené, čo znamená, že na ministerstvo neprešli práva a povinnosti zo štátnozamestnaneckých pomerov všetkých štátnych zamestnancov v SR, ale len štátnych zamestnancov zrušeného Úradu pre štátnu službu. Z toho vyplýva, že na ministerstvo neprešla ani povinnosť predsedu Úradu pre štátnu službu zriadiť odvolaciu disciplinárnu komisiu, a preto vedúci služobného úradu ministerstva nemá právo vymenovať odvolaciu disciplinárnu komisiu v prípade disciplinárneho konania, na ktoré sa vzťahuje § 165e ods. 3 zákona o štátnej službe, ak nejde o štátneho zamestnanca ministerstva, prípadne štátneho zamestnanca zrušeného Úradu pre štátnu službu. Z vyššie uvedeného žalovaný vyvodil, že o odvolaní žalobcu

v „disciplinárnom konaní 2“ nebolo možné pokračovať z dôvodu, že na ministerstvo neprešla právomoc predsedu Úradu pre štátnu službu zriadiť odvolaciu disciplinárnu komisiu, odvolacia disciplinárna komisia zriadená vedúcim služobného úradu ministerstva dňa 07.02.2007 nemôže vo veci konať a dňa 15.08.2006 uplynula jednoročná prekluzívna lehota podľa § 126b ods. 7 zákona o štátnej službe v znení účinnom do 30.06.2006, čím vznikla zákonná prekážka v tejto veci konať. Z uvedeného vyplýva, že disciplinárne konania 1 a 2 boli ukončené v súlade s § 165e ods. 3 zákona o štátnej službe v znení účinnom do 30.06.2006, teda zo zákona uplynutím prekluzívnej lehoty.

Žalovaný v odvolaní v súvislosti s vadami prvostupňového konania uviedol, že krajský súd nevezal do úvahy skutočnosti, uvedené vo vyjadrení žalovaného k žalobe a na pojednávaní dňa 08.10.2009 a to, že samotné rozhodnutia prvostupňového orgánu boli síce datované 15.05.2008 a 16.05.2008, ale k ich vydaniu a následnému odoslaniu žalobcovi došlo reálne až dňa 21.05.2008, t.j. deň po tom, ako bol žalobca predvolaný na prerokovanie. V prípade, ak by sa bol žalobca v určený deň dostavil na prerokovanie a bol by uviedol zásadné skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na prijatie prvostupňových rozhodnutí prvostupňového orgánu, tieto by boli v rozhodnutiach prvostupňového orgánu zohľadnené a samotné rozhodnutia by boli datované dátumom po 20.05.2008. Túto skutočnosť si však žalobca sám zmaril tým, že sa na prerokovanie bez akéhokoľvek ospravedlnenia nedostavil, a ani nijakým iným spôsobom sa ku konaniam nevyjadril, hoci ho prvostupňový orgán na to vyzval. Okrem toho z ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku vyplýva, že ústne prerokovanie veci nie je podmienkou pre vydanie rozhodnutia vo veci a je v kompetencii správneho orgánu rozhodnúť o tom, či ústne prerokovanie veci nariadi alebo nie. Preto podľa názoru žalovaného v prvostupňovom konaní nedošlo k závažnému procesnému pochybeniu, ktoré malo za následok vadné rozhodnutie vo veci, v prvostupňovom konaní došlo iba k písárskej chybe v dátume uvedenom na rozhodnutiach vydaných prvostupňovým orgánom dňa 21.05.2008.

K podanému odvolaniu sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 28.12.2009, doručeným súdu dňa 29.12.2009, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu

ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že nesprávne označenie žalovaného v žiadnom prípade nemožno považovať za neodstrániteľnú vadu konania. Označenie bolo spresnené priamo na pojednávaní v danej veci, žalovaný bol v tejto veci, vzhľadom na označenie napadnutých rozhodnutí v žalobnom návrhu a opis skutkového a právneho stavu od začatia konania nepochybný, žalovaný nevyslovil so spresnením označenia žalovaného na pojednávaní žiadne námietky a v pojednávaní sa riadne pokračovalo.

V súvislosti s posúdením povahy lehoty podľa § 250b ods. 1 O. s. p. žalobca uviedol, že je jednoznačne procesnoprávna, čo vyplýva zo systematického, gramatického aj logického výkladu tohto ustanovenia. Žalovaný neuviedol žiadne argumenty odôvodňujúce hmotnoprávnosť tejto lehoty, ani necitoval názory odbornej verejnosti, na ktorú sa v odvolaní odvolal. Právny názor, že predmetná lehota má procesnoprávny charakter je podporený, okrem iného aj v odôvodnení nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 62/03-39.

Podľa názoru žalobcu prvostupňový súd dostatočne odôvodnil, prečo neukončené disciplinárne konania majú vplyv na nezákonnosť napadnutých rozhodnutí. Navyše z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že neukončenie predchádzajúcich disciplinárnych konaní je len jedným z viacerých dôvodov nezákonnosti napadnutých rozhodnutí. Úvahy žalovaného o tom, že uplynutím jednoročnej prekluzívnej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia vznikla zákonná prekážka v danej veci konať, sú z právneho hľadiska neprípustné a žalobca ich považoval za účelovú obranu. Skutočnosť, že uplynie prekluzívna lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia neznamená, že sa v konaní nemá pokračovať, aj v takom prípade je nevyhnutné konania riadne ukončiť, pričom sa však rozhoduje o tom, či štátny zamestnanec sa dopustil disciplinárneho previnenia alebo nie, ale disciplinárne opatrenie sa neukladá. Aj takéto rozhodnutie bez uloženia disciplinárneho opatrenia zákona o štátnej službe považuje za relevantné, pretože môžu mať vplyv na samotný štátnozamestnanecký pomer. Ostatné odvolacie argumenty žalovaného považoval žalobca za právne irelevantné a pridržal sa v plnom rozsahu argumentov a vyjadrení uvedených v žalobnom návrhu a na nariadenom pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O. s. p., s tým že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk a bol verejne vyhlásený dňa 30.09.2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t.j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, orgánov záujmovej samosprávy, ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci ide o preskúvavacie súdne konanie podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) – konanie a rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Ustanovenie § 250b ods. 1 O. s. p. určuje lehotu na podanie takejto žaloby, a to do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Žalovaný v konaní namietal, že žaloba bola v tomto prípade podaná neskoro, pretože uvedenú lehotu považuje za hmotnoprávnu. Ani odvolací súd však túto námietku – zhodne so súdom prvého stupňa, nepovažuje za opodstatnenú, pretože podľa ustálenej súdnej praxe je táto lehota lehotou procesnoprávnou, čo znamená, že lehota je zachovaná aj v prípade, že žaloba adresovaná súdu bola v posledný deň lehoty podaná na pošte, preto žaloba bola v tejto veci podaná včas.

Ani ďalšiu námietku žalovaného ohľadne jeho vecnej pasívnej legitímácie nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Žalovaný namietal, že žalobca označil za

žalovaného Regionálny úrad verejného zdravotníctva, hoci rozhodnutie, ktoré je žalobou napadnuté, je rozhodnutím vedúceho tohto úradu. Súd prvého stupňa v tomto smere akceptoval upresnenie označenia žalovaného do zápisnice na pojednávaní v tejto veci. Podľa názoru senátu odvolacie súdu však označenie žalovaného nebolo potrebné meniť ani dopĺňať, lebo v žalobe označený správny orgán je v tejto veci pasívne legitimovanou osobou. Podľa ustálenej súdnej praxe žalovaným je orgán štátnej správy, aj keď rozhodnutie v druhom stupni (ktoré je napadnuté žalobou) vydala osoba, ktorá stojí na jeho čele, v danom prípade vedúci. Právnu subjektivitu má orgán štátnej správy, a nie jeho vedúci, ako osoba stojaca v jeho čele.

Pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nevyhnutné, aby súd vychádzal z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu (žalovaného). Pod pojmom spisy žalovaného správneho orgánu podľa § 250d ods. 1 O. s. p. sa rozumie úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998).

V prípade, že žalovaný správny orgán vôbec nepredloží svoj administratívny spis, prípadne predloží neúplný spis, alebo len fotokópiu spisu, súd nemôže náležite preskúmať, či správny orgán postupoval a rozhodol v súlade alebo v rozpore so zákonom. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o začatí správneho konania, prípadnom doplnení návrhu na začatie správneho konania, o priebehu dokazovania, označenie skutočností, ktoré správny orgán považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci a ktoré nie a prečo, ako aj informácie o možnom zastúpení účastníkov správneho konania. Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu odporcom zodpovedá obsahu spisu, či je dostačujúce pre posúdenie veci. Preto je pri nepredložení administratívneho spisu, pri predložení nekompletného administratívneho spisu alebo fotokópie administratívneho spisu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné, čo samo osebe zakladá dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí správneho orgánu a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 3 O. s. p. V prejednávanej veci žalovaný na výzvu súdu predložil spisový materiál len v kópii bez žurnalizácie.

Už len s prihliadnutím na túto skutočnosť bolo potrebné napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preto na záver o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nemôže mať vplyv skutočnosť, že senát odvolacieho súdu sa stotožnil s obranou žalovaného, že formálne neukončenie proti žalobcovi vedených predchádzajúcich dvoch disciplinárnych konaní nemá vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, a to jednak s prihliadnutím na uplynutie lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia, ako aj s prihliadnutím na zmenu právnej úpravy.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu vznikli trovy iba z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré si v zákonnej lehote nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská